

LA ANĜEVA FOLIO

LA FEUILLE ANGEVINE

7 ET 8 NOVEMBRE 2015
AGORA
PARC DES EXPOSITIONS - ANGERS

Notota en via agendo :

En AGORA, la forumo de la Anĝevaj Asocioj okazonta la 7-an kaj 8-an de novembro, estos Esperanto-budo. Vizitu nin !

Pliaj informoj / Pour plus de détails : <http://www.angers.fr/associations/agora-le-forum-des-associations/index.html>

A noter sur votre agenda :

Le groupe d'espéranto d'Angers tiendra un stand au forum des Associations AGORA au Parc des expositions à Angers, les 7 et 8 novembre.

Okaze de lia turneo en Francio, Angers akceptis dum du tagoj Zhang Fude, juna ĉina emerito. Li laboris kiel instruisto kaj loĝas en Lanzhou, urbo kiu situas mez-norde de Ĉinio. Vespere okazis publika preleg-debato. Fude prezentis la vivon de siaj geavoj, jen la resumo :

A l'occasion de sa tournée en France, Angers a reçu pendant deux jours Zhang Fude, jeune retraité chinois qui fut enseignant et habite Lanzhou, ville située au centre-nord de la Chine. Une soirée fut consacrée à une conférence-débat publique où il a présenté la vie de ses aïeux, et dont voici le résumé :

La centjara travivaĵo de miaj geavoj

Mi naskiĝis en 1950 en Ĉinio, en kristana familio. Dum mia infanaĝo mi bone konis la preĝadon, la sanktan Biblion, la psalmojn, ktp... Miaj geavoj postulis, ke ni agu laŭ la instruo de Dio en la Biblio. Mi kreskis ĝoje kaj feliĉe dum 8 jaroj en preĝejo fondita de mia avo, ĝis la malkvieta jaro 1958.

Tiun jaron, miaj geavoj eniris kun mi en la plej grandan preĝejon de Lanzhou, kie okazis kristana kongreso. Tiam oni ordonis ilin riverenci al la portreto de la tiama prezidanto Mao. La maljuna paro opiniis, ke tio estis idolkulto kontraŭ la Sankta Biblio kaj senhezite rifuzis tion fari. Mia avo estis famkonata pastro en la provinco kaj mia avino estis pia kristano. Pro tio oni tuj difinis ilin "dekstruloj" kaj ili ambaŭ estis enkarcerigitaj.

En nepublika juĝo, ili estis kondamnitaj al 12-jara laborpuno (fakte al pli ol 20 jaroj por mia avino), pro la plej terura krimo : "kontraŭi revolucion". Ili estis relative "bonŝancaj", ĉar tiutempe, multajn "kontraŭrevoluculojn" oni tuj pafmortigis ĉe centra placo de urboj.

Ekde la jaro 1957, oni kaptis 552 877 "dekstrulojn" en la tuta lando kaj miaj geavoj estis inter ili.

En Ĉinio estas du popoldiroj : "katastrofo povas veni per buŝo" kaj "muroj havas orelojn". Tio ja estis ververo en tiama Ĉinio, ĉar ĉiu timis trudiĝeman viziton pro senatenta erardo. Tial oni preferis plej ofte muti, eĉ hejme. Jes ja en sia propra hejmo oni devis atenteme elekti ĉiun elparolotan vorton ! Ekzemple, la patro de unu el miaj klasanoj nur plendis hejme pri io de la prezidanto Mao kaj estis enkarcerigita pro denunco de sia filino. La patro mortis en la malliberejo kaj la filino ankoraŭ nun bedaŭras sian naivegan denuncon. Eble pro tio mi estas neparolema kaj voĉe

mallerta. Ĉu vi atentis ?...

Do, ni revenu al la temo. Mia avo Li Yuehan (Johano) naskiĝis en 1886 en Yantai, marborda urbo de Shandong-provinco, Ĉinio. Ekde infanaĝo li jam ŝatis muzikon kaj belajn voĉojn. Li lerte ludis pianon kaj violonon. Poste, li gvidis la muzik-ensemblon, kiu ludis kaj kantis ĉiun dimanĉon. De 1924 ĝis 1926, li studis en konfesia atlernejo kaj instruis muzikon.

Zhang Fude turismanta en Angers

Mia avino naskiĝis en 1889 ankaŭ en Yantai. En sia tempo, preskaŭ ĉiuj samaĝulinoj de mia avino suferis pro siaj volvpakitaj piedoj (longatempе volvi per ŝtofrubando kunpreminte la piedfingrojn de junaj virinoj, por ke la piedoj ne plu kresku). Tamen la panjo de mia avino tion ne faris. Ŝi metis ŝin en eklezian lernejon. Cetere, ŝi estis unu el la tre malmultaj tiutempaj "grandpiedaj virinoj".

Servado al Dio do fariĝis ŝia dumviva tasko dum preskaŭ cent jaroj. Diplomita de la virina profesia kolegio, ŝi laboris kiel instruistino en Yantai kelkajn jarojn. En preĝejo ŝi renkontis mian avon. Iom post iom ili konatiĝis kaj interamiĝis, geedziĝis en 1920 kaj havis poste 6 gefilojn kaj 16 genepojn. En la jaro 1936 la tuta familio transloĝiĝis al Qingdao, granda havena

La vie centenaire de mes grands-parents

Je suis né en 1950 en Chine dans une famille chrétienne. Durant mon enfance j'ai bien connu la prière, la sainte bible, les psaumes, etc... Mes grands-parents exigeaient de nous d'agir selon l'enseignement de Dieu dans la bible. J'ai grandi avec joie et bonheur jusqu'à l'âge de huit ans, dans une église fondée par mon grand-père, jusqu'à l'année tourmentée de 1958.

Cette année-là, mes grands-parents allèrent avec moi dans la plus grande église de Lanzhou, où se déroulait un congrès chrétien. On leur ordonna alors de se prosterner devant la photo du chef d'Etat d'alors, le président Mao. Le vieux couple pensait que c'était de l'idolâtrie contraire à la sainte bible et refusèrent sans hésiter. Mon grand-père était un prêtre fort connu dans la province et ma grand-mère était une chrétienne pieuse. Pour cela on les a aussitôt nommés "droitistes" et ils furent tous les deux incarcérés.

Dans un procès à huis clos, on les condamna à 12 ans de travaux forcés (en fait à plus de 20 ans pour ma grand-mère !) pour le crime le plus terrible : "être opposé à la révolution". Ils furent relativement "chanceux" car à l'époque beaucoup de contre-révolutionnaires étaient immédiatement fusillés sur la place centrale des villes. À partir de 1957, au cours d'une action politique contre eux, on arrêta dans tout le pays 552877 personnes dites de droite et mes grands-parents étaient parmi eux.

Il y a en Chine deux dictons : "Une catastrophe vient par la bouche" et "Les murs ont des oreilles". Cela était réel dans la Chine d'alors, où chacun, à cause de ses paroles inappropriées, craignait une visite inattendue. C'est pourquoi on préférait rester muet la plupart du temps, même à la maison. Oui, dans sa propre maison on devait dire chaque mot avec précaution !

Exemple : le père d'un de mes camarades de classe s'est simplement plaint à la maison de quelque chose concernant le président Mao et il fut emprisonné suite à la dénonciation de sa fille. Il mourut ensuite en prison et encore maintenant elle regrette sa dénonciation naïve. Peut-être qu'à cause de cela, je reste peu bavard et maladroit, avez-vous remarqué ?

Mais revenons au sujet. Mon grand-père Li Yuehan (Jean) est né en 1886 à Yantai, une ville côtière de la province de Shandong. Dès l'enfance il aimait déjà la musique et les belles voix, il jouait aussi avec habileté du piano et du violon. Plus tard, il dirigea l'ensemble

por preĝi kaj psalmi. Ŝi ofte gvidis nin por laŭtleĝi la Biblion. Laŭ mia impresoj, la tuta Biblio ŝajnis enteni en ŝia kapo. En ĉiu preĝo, ŝi menciis multajn nomojn kiujn ŝi prizorgis, por peti la benon de Dio al ili. lufoje mi notis ke en ŝiaj preĝoj troviĝis fremdaj nomoj, kiuj estis ŝiaj denunciatoj, provosoj aŭ persekutintoj. Ŝi petis, ke Dio savu kaj benu ankaŭ ilin. Se iu nepo faris eraron, ŝi ne rekte punis lin, ŝi nur petis la pardonon de Dio dum la antaŭmanĝa preĝo. Do la erarfarinta infano hontis kaj tuj korektis sin.

En 1988, fininte sian laboron surtere, mia 100-jaraĝa avino kviete atingis la ĉielan regnon kun ĝojo kaj feliĉo. Post forpaso de mia avino, mia patrino donacis ŝian loĝejon al la eklezio por kunvenoj de kristanoj.

Puis elle fut escortée à la prison de Aletai, la plus nord-occidentale du Xinjiang, à plus de 3000 km de notre ville Lanzhou. Pendant les nombreux jours de détention, ma grand-mère persista toujours en sa prière matinale. Dans la prison de Aletai, on l'envoyait chaque jour couper des fagots de bois ou garder les moutons. Elle acceptait cela avec joie, comme une grâce spéciale de Dieu et se sentait très heureuse. Par cette facilité, elle pouvait librement jouir de la présence de Dieu et pouvait chanter et prier à voix haute pendant le temps de travail. Presque tout le monde pensait que ma vieille grand-mère allait mourir en prison. Et personne ne s'attendait à ce qu'elle revienne miraculeusement à la maison, âgée de 89 ans, après 20 ans d'incarcération !

En 1979, mes grands-parents furent tous les deux réhabilités et le gouvernement admit qu'une croyance religieuse ne constitue pas un crime. Miracle ! Je ne pouvais imaginer par quelle sorte d'effort et de patience elle résista à tant d'années de souffrances. Nous avons vu que l'incarcération n'avait altéré ni sa foi ni son esprit !

Elle raconta peu sa vie en prison et ne se plaignit jamais de ses souffrances. Cependant encore et encore elle nous exhortait à être tolérants et

ne jamais nous plaindre pour ne pas perdre la bénédiction de Dieu.

Pendant ses 11 dernières années de vie, ma grand-mère n'arrêta jamais la prière du matin. Le dimanche elle faisait venir tous ses enfants et petits enfants, pour prier et réciter des psaumes. Pendant les réunions, elle nous guidait souvent pour lire à haute voix la sainte bible. J'avais l'impression qu'elle avait toute la bible dans la tête. A chaque prière, elle nommait de nombreux noms de personnes qui la préoccupaient, en demandant la bénédiction de Dieu. Une fois, j'ai noté que quelques noms étrangers se trouvaient dans ses prières. Je sus plus tard qu'il s'agissait de ses dénonciateurs, ses geôliers, ou persécuteurs. Elle demandait que Dieu les sauve et les bénisse.

Si un petit-fils faisait une erreur, elle ne punissait pas de suite, elle demandait seulement le pardon de Dieu pendant la prière avant le repas. Donc, l'enfant dans l'erreur avait honte et se corrigeait aussitôt.

En 1988, ayant fini son travail sur terre, ma grand-mère rejoignit tranquillement le règne céleste avec joie et bonheur. Après sa disparition, ma mère fit don de son logement à l'église pour les réunions des chrétiens.

Pliaj informoj pri tiu prelego haveblas ĉe info@esperanto-angers.fr

Komentoj kaj impresoj pri la Universala Kongreso en Lille

Brila kaj modela malfermeco de ĉi tiu UK

Plej ofte monon oni ŝparas kaj ne multe uzas por reklami Esperanton ene de la urbo, ne montrante la aranĝon al la civitanoj. En Lille estis escepto. Okazis brila prezento de koncerto de francaj kantoj en Esperanto sur la placo antaŭ la teatro, kiun trapasis multaj hazardaj pasantoj kaj ili venis kunkanti. Amase estis ĉie en la urbocentro dismetitaj afiŝoj, la loka gazetaro ĉiutage aperigis artikolojn, radio kaj televido interesiĝis kaj elsendis, dank'al brila informa servo turnita al la ekstero. Simile brila estis la vizito de Esperantistoj al Bulonjo-ĉe-Mar dum la ekskursita tago. En la teatro, kie okazis la unua kongreso antaŭ 110 jaroj, okazis solena konferenceto kun kvarcento da kongresanoj. Poste oni solene malfermis

novan memortabulon sub la Zamenhof-monumento ĉe la malnova stacidomo. Sekve, la centoj da Esperantistoj promenis tra la urbo al la urbestrejo sur stratoj ornamitaj per E-flagoj kaj ili estis finfine akceptitaj de la urbestro. Brila manifestajo publika. La urbo pro tiu evento decidis fondi Esperanto-centron al kiu oni dediĉis domon urbocentre.

Notindas ke al la imponeco de la kongreso kontribuis la 2700 kongresanoj el 80 landoj - kvanto jam de longe ne vidita en UK-oj. Pri la centa la E-movado vere povas fieri.

Eltirita el artikolo de Zlatko Tišljar (Croatie), aperinta en la bulteno de EEU, Eŭropa Esperanto-Unio (www.europano.eu)

L'ouverture brillante et modèle de ce congrès universel

Le plus souvent, lors d'un congrès d'espéranto, on économise et on ne fait pas beaucoup de publicité dans la ville qui accueille la manifestation, en ne montrant pas l'évènement aux citoyens. Cette année fut une exception. Sur la place du théâtre de Lille a eu lieu un concert en plein air, concert auquel se sont joints de nombreux passants qui ont chanté des chansons françaises en espéranto (les feuilles des textes étaient fournies). Les rues de la ville étaient parsemées de nombreuses affiches, la presse locale a chaque jour écrit des articles, les radios et télévisions ont fait des émissions sur le congrès, etc. - tout cela grâce au brillant service de presse des organisateurs.

De même, la visite des congressistes à Boulogne-sur-Mer fut tout aussi remarquable. Dans le théâtre où s'est tenu, il y a 110 ans, le premier congrès d'espéranto, a eu lieu une cérémonie solennelle avec 400 participants, ensuite une plaque commémorative a été dévoilée sous le monument de Zamenhof devant l'ancienne gare. S'ensuivit une marche à travers les rues de la ville ornées de drapeaux "Espéranto", jusqu'à la mairie où les congressistes ont été accueillis par le maire. Une splendide manifestation publique. La ville à cette occasion a décidé de fonder un centre d'espéranto au centre ville.

Et finalement, l'éclat de ce congrès vient aussi des 2700 participants venus de 80 pays... Le mouvement espérantophone peut vraiment être fier de ce centième congrès.

Extrait et traduit d'un article de Zlatko Tišljar (Croatie), paru dans le bulletin de EEU, Union Européenne d'Espéranto (www.europano.eu)

Esperantistoj plimultiĝas dum Universalaj Kongresoj

Plurfoje mi renkontis Sylvie en Lillo, hazarde, ĉe la diversaj salonoj aŭ surstrate dum kantado kun la "Kompanoj" aŭ eĉ post la fermo de la UK en urbocentro. Sylvie, lernantino de la unuagrada klaso de nia anĝeva klubo, ĉeestis en Lillo por malkovri sian unuan kongreson. Ŝin akompanis Josué, ŝia ne-Esperantista filo, kiu festis sian 17-an datrevenon dum la UK. Mi havis kelkajn okazojn paroli kun Josué. Unue, mi parolis Esperante kaj tuj poste, mi tradukis franclingven. Surprize, mi rapide konstatis, ke tiu afabla junulo, tagon post tago, komprenis pli kaj pli da vortoj, eĉ frazojn, kaj ankaŭ estis pli kaj pli akompanata de aliaj junuloj - eksterlandaj - ne konataj de li antaŭe. Kio vere okazis dum tiu semajno? Kia metamorfozo! Fakte, Josué ĉiutage vigle partoprenis en UK Kursoj kun edukado.net, 2 horojn tage. Tiel, li engaĝiĝis en Esperantan medion. Gratulojn Josué!

Geneviève Gourichon

La anĝeva grupo

Josué kun novaj amikoj

Les espérantistes se multiplient pendant les Congrès Mondiaux

Plusieurs fois à Lille, j'ai rencontré Sylvie, au hasard des divers salons ou sur la rue pendant le chant avec "la kompanoj" ou bien même, après la fermeture du congrès, en centre-ville.

Sylvie, élève du premier degré dans notre club angevin d'espéranto, était à Lille pour découvrir son premier congrès. Elle était accompagnée de Josué, son fils non espérantophone, qui a fêté son 17ème anniversaire durant le congrès.

J'ai eu quelques occasions de converser avec Josué. Je parlais en premier, en espéranto et tout de suite après, je traduisais en français. Avec surprise, j'ai rapidement constaté que ce sympathique jeune homme, jour après jour, comprenait de plus en plus de mots, et même de phrases. De plus en plus souvent aussi, il était aussi accompagné d'autres jeunes d'autres pays, inconnus de lui auparavant. Que s'était-il vraiment passé durant cette semaine? Quelle métamorphose!

En fait, chaque jour durant le congrès, Josué avec ardeur et rigueur, a participé aux cours organisés par UK Kursoj avec "edukado.net" à raison de 2 heures par jour. Ainsi, il s'est engagé dans le milieu espérantiste. Félicitations Josué!

Geneviève Gourichon

Miaj komentoj pri la UEA-kongreso

Kiel kutime, mi ege bedaŭris la neeblecon partopreni en pli multaj programeroj...!

Tio, kio ne plaĉis al mi :

La tuta ne-ĉeesto de iu ajn oficialulo el la urbo Lille (antaŭa «eŭropa ĉefurbo pri kulturo»...) kaj ankaŭ neniu el nia registaro okaze de la malfermo de la kongreso (eĉ ne simpla mesaĝo sendita)! Neniam vidita antaŭe... Feliĉe la urbestro de Bulonjo-ĉe-Marzo varme akceptis nin!

Tio, kio plaĉis aŭ mirigis min :

- Riĉega programo (eĉ tro samtempe, kelkfoje! Sed ankaŭ plezuro konstati denove kiom da facetoj posedas Esperanto)

- Svarma popolo : 2698 homoj el 80 landoj (laŭ la lasta statistiko ĉe UEA-retejo), do rekorda nombro da diversaj landoj kaj multnombraj asocioj (videblaj okaze de la «movada foiro», la unuan vesperon)

- Multaj Francoj partoprenis kaj ankaŭ aliaj sufiĉe "memstaraj" asocioj (ekz. SAT - IFEF); do plezuro revidi sufiĉe multajn konatajn homojn

- Multaj Anĝevanoj (kaj Anĵuanoj), inter kiuj kelkaj aktivis dum la kongreso, ekz. : Pierre pri teknikaĵoj, Bruno Robineau kiu prelegis, Maurice Gourichon kiu filmis...

- Multaj programeroj por ekstera publiko en la urbo mem

- "Nacia" vespero originala, ne formala kun tradukitaj kantoj kaj partopreno de la publiko (franca interalie!)

- Kantado surstrata en la urbo (kun La Kompanoj)

- Emociplena ceremonio en Bulonjo kaj la urba marŝado (unufoje por mi!)

- Teatraĵo itala : «Feliĉas ĉiuj» (pri migrantoj) kun originala enscenigo (maskoj, translokiĝo en la salonon ktp.)

- Aŭkcio : por la plezuro aŭskulti Humphrey Tonkin...

Arlette Frangeul

Koncerto de La Kompanoj

Esperantistaj paŝadantoj en Lille-urbo

Mes commentaires sur le congrès UEA

Ce qui ne m'a pas plu :

L'absence totale de membre officiel de la municipalité de Lille (précédemment "capitale européenne de la culture"...) et de représentant de notre gouvernement à l'occasion de l'ouverture du congrès (pas même un message)! Jamais vu cela auparavant... Heureusement qu'il y a eu le chaleureux accueil du maire de Boulogne-sur-mer!

Ce qui m'a plu ou étonné !

- Un programme très riche ! (parfois trop en même temps, mais aussi le plaisir de constater à nouveau combien l'espéranto possède de facettes)

- Une foule "foisonnante" : 2698 personnes de 80 pays (selon la dernière statistique du site internet de UEA), donc un nombre record de pays différents et très nombreuses associations (visibles à l'occasion de la "foire aux associations", la première soirée)

- De nombreux Français et une participation active d'autres associations assez indépendantes (exemple : SAT - IFEF), donc un plaisir de revoir beaucoup de personnes connues

- Beaucoup de membres d'Angers (et d'Anjou) dont quelques actifs durant le congrès, exemple : Pierre à la technique, Bruno Robineau qui fit une conférence, Maurice Gourichon qui filmait...

- Nombreux autres programmes pour un public extérieur dans la ville-même

- Une soirée "nationale" originale, moins formelle, avec des chants traduits et une participation du public (français entre autres!)

- Les chansons sur une place de la ville avec le groupe "La Kompanoj"

- La cérémonie pleine d'émotion à Boulogne et la marche dans la ville (la première fois pour moi!)

- Une pièce de théâtre italienne «Feliĉas ĉiuj» (Tous sont heureux) sur le thème des migrants, avec une mise en scène originale (masques, déplacements dans la salle etc...)

- La vente aux enchères : pour le plaisir d'écouter Humphrey Tonkin...

Arlette Frangeul

"C'est la première fois que j'arrive à parler à un Anglais sans qu'il se foute de ma gueule" !*

Thierry, participant pour la première fois au congrès mondial d'espéranto

***Mi unuafoje parolis kun Anglo sen tio, ke li mokus min !**

Thierry, unuafoja partopreninto en la Universala Kongreso de Esperanto

Afiŝoj ĉie !

Imponis la nombro da afiŝoj en la stratoj de Lille ! Ne eblis, por la Lille-anoj aŭ la turistoj, ne vidi la vorton "Esperanto" fine de julio. Brave al la organizantoj !

Laurent

Des affiches partout !

Impressionnant le nombre d'affiches dans les rues de Lille ! Il était littéralement impossible, fin juillet, pour les autochtones de Lille ou pour les touristes s'y trouvant, de ne pas voir le mot "espéranto". Bravo aux organisateurs !

Laurent

Neatendita geedziĝpropono

Dum la ferma ceremonio de la kongreso en Lillo, okazis nekutima geeziĝpropono. Tuj poste la fino de sia parolado, la slovako Petro Baláz (prezidanto de la sekva Loka Kongresa Komitato) alvokis sur la podion sian polan kunlaborantinon (Dorota Rodzianko, prezidantino de la asocio "Junaj polaj Esperantistoj"). Tute serioze, antaŭ ĉiuj kongresanoj, li faris al la juna virino geedziĝproponon. La paro estis longe aplaudita post la jesa respondo de la juna virino.

Jen bela ekzemplo de efiko de la lingvo Esperanto, ĉu ne ?

Geneviève

Demande en mariage inattendue

Durant la cérémonie de fermeture du congrès à Lille, a eu lieu une demande en mariage inhabituelle. À la fin de son discours, le Slovaque Petro Baláz (président de l'équipe organisatrice du prochain congrès à Nitra, Slovaquie) appela sur le podium sa collaboratrice polonaise (Dorota Rodzianko, présidente de l'association des "Jeunes espérantophones polonais"). Très sérieusement, devant tous les congressistes présents, il fit à la jeune femme une demande en mariage. Le couple fut longuement applaudi après la réponse positive de la jeune femme.

Voici un bel exemple d'efficacité de l'espéranto pour la communication, n'est-ce pas ?

Un prix de fidélité

Pendant la cérémonie de clôture du congrès, notre amie Arlette Frangeul a reçu, sur scène, un prix pour ses 40 années d'adhésion à UEA (Association Universelle d'Espéranto). Quelle belle fidélité ! Félicitations Arlette !

La kongreso de Lille : tiel grandega... kiel la belfrido !

Ni, Josué kaj Sylvie, iris unuafoje al Universala Kongreso de Esperanto.

Ni multe ŝatis !

Ni estas komencantoj kaj malbone ni parolas, sed la kongresanoj provis kompreni niajn hezitajn vortojn.

Mia filo Josué parolis kun multaj amikoj kaj li amuziĝis per tabuludo elpensita de juna argentina Esperantisto.

Ni ŝatis la kantojn, la dancojn, la kursojn por komencantoj, la simplecon kaj la afablecon de la tutmonda kongresanaro. Koran Dankon !

Sylvie Medina kaj Josué

Le congrès de Lille : aussi grandiose... que le beffroi !

C'était la première fois que nous, Josué et Sylvie, allions à un congrès universel d'espéranto.

Nous avons beaucoup aimé !

Nous sommes débutants et ne parlons pas bien, mais les congressistes essayaient de comprendre notre vocabulaire hésitant.

Mon fils Josué a parlé avec de nombreux amis et il a joué à un jeu de société créé par un jeune espérantiste argentin.

Nous avons aimé les chants, les danses, les cours pour les débutants, la simplicité et la gentillesse des congressistes du monde entier. Cordial merci.

Sylvie Medina et Josué

Premio por fideleco

Dum la ferma ceremonio de la kongreso, nia amikino Arlette Frangeul ricevis, sursceneje, premion por 40 jaroj da membreco en UEA (Universala Esperanta Asocio). Kia bela fideleco ! Gratulojn Arlette !

Ĉi-jaraj aktivajoj de la anĝeva grupo

Malstreĉa promenado kaj muzikfesto en Sablé-sur-Sarthe

Partoprenis 7 Anĝevanoj, invititaj de la geamikoj de la klubo Le Mans. Matene, ni vizitis, en malnova kvartalo de Sablé-sur-Sarthe, la muzeon "Ĉe la fluganta homo", rilate al la epoko antaŭ la moderna aviado. La loko estis renovigita de viro, kiu pacience amasigis multajn objektojn kaj flugmaŝinojn kaj gvidis nin kun humuraj kaj historiaj anekdotoj.

Poste, ni paŭzis en kafejo kaj ĝoje kantis kun la akordionisto Famo kaj aliaj muzikistoj kaj geamikoj. La pikniko okazis en la bela parko de la kastelo, kiu superrigardas la riveron. Postagmeze, ni vizitis la muzeon de la ateliero de Joseph Malicot, fotisto (1874-1953). Post la morto de la fotisto, la ateliero estis forlasita kaj ruiniĝis. Alia pasia fotisto, Jean Distel, de 2007 ĝis 2012, renovigis ĝin. Nuntempe, la Asocio Ateliero Malicot zorgas pri ĝi. Vere vidinda estas la vitraĵoj blue kolorigitaj similaj al la epoko de Joseph Malicot, por alporti pli da kontrasto al la kliŝoj. La renovigitaj mebloj (brakseĝoj, kolonoj, fonoj) de tiu epoko kaj liaj malnovaj fotaparatoj estas prezentitaj. Post tiu agrabla vizitado, ni estis pretaj por denove kanti vespere, kun aliaj muzikistoj kaj korusanoj. Dankon al la skipo kiu bone organizis tiun renkontiĝon.

Geneviève

Muziko kaj kantoj sur placo de Sablé-sur-Sarthe

Interalie ni povis vidi rotangan nacelon de varmaera balono

Eblis fotiĝi, malnovstilo, en la ateliero Joseph Malicot

Sortie détente et fête de la musique à Sablé-sur-Sarthe

Sept angevins ont participé, à l'invitation des amis du club du Mans.

Le matin, nous avons visité dans le vieux quartier de Sablé-sur-Sarthe le musée "À l'homme volant", relatif à l'époque précédant l'aviation moderne. Ce lieu a été rénové par un homme qui amassa passionnément de nombreux objets et machines volantes et guida notre visite avec des anecdotes humoristiques et historiques. Ensuite, nous avons fait une pause à la

terrasse d'un café et joyeusement chanté avec l'accordéoniste Famo et d'autres musiciens et amis. Le pique-nique a eu lieu dans le beau parc du château qui domine la rivière. L'après-midi, nous avons visité le musée de l'atelier du photographe Joseph Malicot (1874-1953). Après sa mort, l'atelier fut abandonné et tomba en ruines. Un autre photographe passionné, Jean Distel, le rénova de 2007 à 2012. L'Association Atelier Malicot l'a maintenant pris en charge. On remarque que pour apporter plus de contraste aux clichés, le vitrage des fenêtres est teinté en bleu, comme à l'époque de Joseph Malicot.

Les meubles rénovés (fauteuils, colonnes, toile de fond) de cette époque et ses vieux appareils photos y sont exposés.

Après cette agréable visite, nous étions prêts à nouveau pour chanter en chœur, en soirée, avec d'autres musiciens et choristes.

Merci à l'équipe qui a bien organisé cette rencontre.

Geneviève

"FESTANTA PLANEDO", ekologia festo

Tri membroj de nia klubo prezentis Esperanton dum la ekologia festo de Argentré (oriente de Laval, en departemento Mayenne), la 27-an kaj 28-an de junio 2015. Same kiel la suno, ĉeestis la vizitantoj kiuj haltis ĉe nia budo. Kvankam multaj el ili neniam antaŭe aŭdis pri Esperanto, la plejmulto konsentis la neceson de justa komunikilo kaj aprobis nian neŭtralan lingvon.

"PLANETE EN FETE", fête écologique

Trois membres de notre club ont présenté l'espéranto pendant la fête écologique d'Argentré (à l'est de Laval, en Mayenne), les 27 et 28 juin 2015.

Comme le soleil, les visiteurs étaient présents et s'arrêtaient devant notre stand. Si beaucoup de ceux-ci n'avaient jamais entendu parlé de l'Espéranto, la plupart constataient la nécessité d'un moyen de communication équitable et approuvaient notre langue neutre.

Vigla prezentado de Esperanto far Laurent Vignaud kaj Maurice Gourichon

La Paco-tago en Angers

La paŝadantoj antaŭ la portreto de la juna pakistana kontraŭulino Malala, Pac-Nobel-premiita en 2014

La renkontiĝo komenciĝis per marŝado de la urbocentro, sub la tre bela portreto de la juna Pakistanino Malala Yousafzai, ĝis la placo de la Paco. Bedaŭrinde, la tago, lundo, kaj la horo de tiu kunveno ne taŭgis por la laborantoj kaj la studentoj. Tamen, ĉirkaŭ 50 personoj marŝis por la Paco. Poste, apud la monumento de la Paco, 80 personoj grupiĝis kun la oficistoj (rimarkinda estis la nombro de Esperantistoj : 11).

La tre bela akcepta parolado (legu ĉi-sube) estis legata dulingve, france kaj Esperante. Nia amiko Pierre Jagueneau verkis ĝin. Okazis diversaj alparoladoj, muzika paŭzo kaj amikeca kuntrinkado. Parolis ankaŭ Thierry Menan, vicprezidanto de la loka Pac-Movado kaj ankaŭ Esperantisto de nia klubo. Vespere, en alia kvartalo de Angers, en la spektaklejo "Le Trois-Mâts", talentaj junuloj, kies trupo nomiĝas "DésARTiculée" proponis teatraĵetojn, kanzonojn kaj muzikaĵojn kontraŭ netoleremo.

Akcepta parolado de la Paco-tago :

*"Estimataj gesinjoroj,
La Unuiĝintaj Nacioj establis la 21-an de septembro kiel Internacian Pacotagon kaj, en nia departemento, ni festas tiun tagon por la dekkvara jaro.*

La Esperanto-Kulturcentro de Angers, laŭ peto de la organizanta asociaro de tiu Internacia Tago, plezure bonvenigas vin.

"Bonvenon, bienvenue. Estu bonvenaj. Estas vortoj, kiujn ni ŝatus aŭdi pli ofte,

kiujn ni ŝatus alparoli al homoj por kiuj estas pli ol nur ĝentila frazo, sed mesaĝo de espero, krio de koro.

Bienvenue, bonvenon al vi, kiuj lasis la domon, aŭ ties restaĵon, en via lando militanta.

Bonvenon, bienvenue al vi, kiuj elĉerpitaj, spitis malsaton, lacecon kaj la danĝerojn de riskoplena trairado.

Bienvenue, bonvenon en nia lando, vi rajtas je nia kompatato, nia solidaro, nia helpo. Tiamaniere ni preparu

pacon kultivante fratecon. Tiamaniere ni forpuŝas konfliktojn, rifuzante egoismon. Tiamaniere ni respondu al fundamentismo, lernante tolerecon. Vi scios nian kulturon, ni konos la vian.

Sed veras ke nia vivnivelo, kiu estas bona laŭ multaj flankoj, malebligas nin vidi la malfeliĉon de aliaj. "Forigu tiujn malriĉulojn el niaj stratoj, ili malhelpas nian komercon", iuj diros. "Forpelu maren tiujn eksterlandanojn, ili venas malbeligi niajn plaĝojn", replikos aliaj konformistoj.

Ne ! Rifuzu ni tiujn egoismajn sintenojn, malindaj en civiliza lando. Ni kapablas finance akcepti ilin, ni homarane gastigu ilin.

Jes ! Vi estas bonvenaj !

Kaj poste, kiam via lando repaciĝos, vi reiros, eble, vialanden ĉe via refoja hejmo. Eble, ni povos, en iu feria tempo, vin trovi tie. Ni certas ke vi akceptos nin per "Bienvenue, Bonvenon".

Mi dankas vin."

Verkis Pierre Jagueneau

Genevieve deklamas Esperante la bonvenan paroladon kaj Annick Martin tradukas en la franca

Muzika paŭzo : kantas Jean Laroune

Thierry Menan, vicprezidanto de la anĝeva Pac-Movado

La Journée de la Paix à Angers

La rencontre commença par une marche en centre ville, sous la très belle image de la jeune pakistanaise Malala, jusqu'à la place de la Paix. Malheureusement, le jour, un lundi, et l'heure de cette rencontre ne convenaient pas pour les travailleurs, les étudiants. Cependant, environ 50 personnes ont marché pour la paix. Plus tard, à côté de la statue de la Paix, 80 personnes (à noter, le nombre d'espérantistes : 11) se sont regroupées avec les officiels. Le très beau discours d'ouverture (ci-dessous) a été rédigé par notre ami Pierre Jagueneau et déclamé dans les deux langues, français et espéranto. Thierry Menan, vice-président du Mouvement pour la Paix et espérantophone dans notre club, prit aussi la parole. Après diverses interventions et une pause musicale, le verre de l'amitié clôtura cette manifestation.

En soirée, dans la salle du Trois-Mâts, de jeunes talents dont la troupe nommée "désARTiculée" proposèrent des petites pièces de théâtre, chansons et musique contre l'intolérance.

Discours de bienvenue de la Journée de la Paix :

"Mesdames, Messieurs,

Les Nations Unies ont déclaré le 21 septembre, Journée Internationale de la Paix et, dans notre département, nous célébrons cette journée pour la quatorzième année consécutive.

Le Centre culturel angevin d'espéranto, à la demande du Collectif du 21 Septembre, organisateur de cette Journée Internationale, a le plaisir de vous souhaiter la bienvenue.

Bienvenue, bonvenon. Soyez les bienvenus.

Des mots que l'on voudrait entendre plus souvent, que l'on voudrait adresser à des gens pour qui ils sont plus qu'une simple formule de politesse mais un message d'espoir, un cri du cœur.

Bonvenon, bienvenue à vous qui avez quitté votre maison, ou ce qui en restait, dans votre pays en guerre. Bienvenue, bonvenon à vous qui, à bout de force, avez bravé la faim, la fatigue et les dangers d'une traversée périlleuse.

Bonvenon, bienvenue dans notre pays, vous avez droit à notre compassion, à notre solidarité, à notre aide. C'est ainsi qu'on prépare la paix en cultivant la fraternité. C'est ainsi qu'on éloigne les conflits, en refusant l'égoïsme. C'est ainsi qu'on répond aux intégrismes, en apprenant la tolérance. Vous apprendrez notre culture, nous connaissons la vôtre.

Mais il est vrai que notre vie, facile par de nombreux côtés, nous a rendus aveugles aux malheurs d'autrui. "Ôtez ces pauvres de nos rues, ils gênent notre commerce", diront certains. "Rejetez ces étrangers à la mer, ils viennent gâcher nos plages", rétorqueront d'autres bien-pensants.

Non ! Refusons ces attitudes égoïstes indignes d'un pays civilisé. Nous pouvons financièrement les accepter, nous devons humainement les accueillir. Oui ! Vous êtes les bienvenus !

Et puis, plus tard, quand votre pays aura retrouvé la paix, vous retournerez peut-être, dans ce qui sera redevenu votre «chez-vous». Peut-être pourrions-nous, le temps de quelques vacances, vous y retrouver. Nous sommes sûrs que vous nous accueillerez par un «Bienvenue, Bonvenon». Je vous remercie".

Verkis Pierre Jagueneau

Les cours d'espéranto à Angers

Débutants :

Cours Municipaux - place St.Eloi,
Angers
le samedi de 10h à 11h30
Renseignements : 02 41 05 38 80
www.angers.fr/institutmunicipal

Niveau intermédiaire :

Salle du Petit-Mathurin (droit),
34, avenue Jean XXIII, La Roseraie,
Angers
le mercredi de 18h30 à 20h
Renseignements : 02 41 73 17 97

Conversation :

Salle du Petit-Mathurin (gauche),
44, avenue Jean XXIII, La Roseraie,
Angers
le vendredi de 18h30 à 20h30
Renseignements : 02 41 27 30 33

Zamenhof-Festo

**Dimanĉon, la 13-an de decembro 2015, en Seully (Indre-et-Loire),
organizata de la Esperanto-asocio de la Tours-regiono**

Programo :

9h45 : Rendez-vous je la 9-a 45 sur la parkejo de La Devinière, 37500 Seully (92km el Angers, 1h05 laŭ Mappy)

10h30 : Vizito de la [muzeo pri Rabelezo](#) (4,50 €)

12h30 : Tagmanĝo en restoracio Le Palmier, fronte al la preĝejo de Cinais (20 €)

Posttagmeze : komuna promenado en Chinon (se la vetero estas favora)

Anoncita ĉeesto de Famo, Esperantista kantisto/muzikisto kiu, interalie, bele kantis Jacques Brel kaj aliajn aŭtorojn, okaze de la Universala Kongreso de Lille. Ne forgesu kunporti viajn kantojn, viajn voĉojn, ktp...

Limdato por aliĝi : 4-a de decembro

Pliaj detaloj : [Zamenhof-festo](#)

La Zamenhofa Festo estas kroma okazo por dividi malstreĉan tagon. En nia regiono, ĝi estas organizita alterne en Tours, Le Mans kaj Angers.

Journée Zamenhof

**Le dimanche 13 décembre 2015, à Seully (Indre-et-Loire), organisée par l'association
touraine d'espéranto**

Programme :

9h45 : rendez-vous sur le parking de La Devinière, 37500 Seully (92km d'Angers, 1h05 selon Mappy)

10h30 : visite du [musée Rabelais](#) (4,50 €)

12h30 : restaurant Le Palmier, en face de l'église de Cinais (20 €)

Après-midi : visite de Chinon (selon le temps)

Présence annoncée de Famo, chanteur-musicien espérantophone qui, entre autres, lors du Congrès Universel à Lille, a merveilleusement chanté Jacques Brel et autres auteurs... N'oubliez pas d'apporter vos chants, vos voix, etc.

Plus d'information : [Zamenhof-festo](#)

Inscription demandée pour le 4 décembre, au plus tard.

La journée Zamenhof est une occasion supplémentaire de se retrouver pour une journée de détente. Sur notre région, elle est alternativement organisée à Tours, Le Mans et Angers.

La anĝeva klubo partoprenis en la Festo Alternatiloire en Angers

Tiu festo okazis enkadre de la alternativaĵoj proponataj al mondĉivitanoj. Disvolviĝis ĝi apud la kastelo de Angers kaj sur placo Molière. Kelkaj el la membroj de nia asocio, ĉefe Jeanik, multe laboris por organizi tiun feston kaj muntadi diversajn budojn, ktp. Aliaj membroj venis por helpi la skipon kaj deĵoris ĉe la Esperanto-budo. La vetero estis favora al promenado de la Anĝevanoj.

La vizitintoj, surprizitaj aŭ scivolemaj, haltis ĉe nia budo. Kelkaj deziris scii pli kaj, poste, ĉeestis la prezentadojn de la lingvo faritajn de Jeanik en proksima kunveno "Langlois".

Cetere, kelkaj malmultaj konstantaj kontraŭuloj, ja venis dum la festo, sed neniel sukcesis konfuzi niajn skipanojn !

Le club angevin a participé à la Fête Alternatiloire à Angers

Cette fête a eu lieu dans le cadre des alternatives proposées aux citoyens du monde. Elle se tenait près du château d'Angers et de la place Molière. Jeanik et plusieurs membres de notre club ont beaucoup travaillé pour l'organisation de cette fête et au (dé)montage de divers stands. D'autres sont venus pour aider l'équipe et tenir une permanence sur le stand Espéranto. Le temps était favorable pour une promenade des Angevins. Les visiteurs s'arrêtaient près de notre stand, intrigués ou curieux. Quelques-uns voulaient en savoir plus et sont allés aux présentations de la langue, par Jeanik, dans la salle "Langlois".

Quelques "farouches" opposants sont bien venus durant cette fête, mais n'ont pu troubler le moral de notre équipe.

Nous contacter

Centre Culturel Angevin d'Espéranto

41 rue Pierre Melgrani 49000 Angers
Tél. 02 41 73 17 97 - Courriel : info@esperanto-angers.fr

Vous informer

www.esperanto-angers.fr

www.esperanto-france.org, www.esperanto-jeunes.org
www.uea.org, www.esperanto.net